

2461 3. Beh. af Forsl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1874 til 31. Marts 1875. 2462

disse Forretningers Natur som Statsforretninger gjør, at den centrale Myndighed maa have den endelige Afgjørelse af disse Forhold. Dette Spørgsmaal ligger, som sagt, fjernt fra Finantslovens Behandling; men naar fra forskellige Sider slige Betragtninger gjøres som dem, der her ere fremkomne, saa kunde det let misforstaaes, naar der fra Ministerens Side ikke siges et eneste Ord derimod. Det Samme gjælder med Hensyn til den Skilbring, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds gav af Forholdet imellem det af Regjeringen indbragte Lønningsforslag, og det, som senere fremkom som Ændringsforslag paa Finantsloven. Det ærede Medlem maa ikke have erindret, at Ordene: „Evang“ og „tvunget“ kunne tages i meget forskjellig Betydning. At der ikke er nogen ydre Evang, det veed jeg, men at der er en indre Evang, som saa Mange maa adlyde, og som Ingen skal skæmme sig for at adlyde, veed jeg ogsaa. Men hvad nu Forholdet angaar imellem Regjeringsforslaget og det Forslag, som ærede Medlemmer have indbragt, saa er det jo dog besynderligt, at det ærede Medlem kunde sige det, som han har sagt om Forholdet med Hensyn til de lavere Lønnede Embedsmænd. Jeg vidste naturligvis meget godt, da Forslaget blev indbragt saaledes, at der ikke var sat nogen Grændse ved de høieste Lønninger, at man vilde særlig hæfte sig derpaa. Intet havde været lettere end at sætte en Grændse, dersom jeg ikke, om jeg saa maa sige, i Grunden havde været for stolt til at gjøre det; thi det vilde have været Svagthed, om man, fordi man forudsatte disse efter min Mening ugrundede Bemærkninger, vilde, givende efter for disse Bemærkninger, lade være at opstille Reglen i sin Almindelighed, uagtet de Grunde, som medførte hele Forslaget, konsekvent maatte føre til, at Reglen maatte opstilles i sin Almindelighed. Paa samme Tid vide Thingets ærede Medlemmer meget godt, at naar man ikke spørger om de enkelte Personer — jeg for mit eget Vedkommende behøver ikke mere end 6,000 Rd. — men naar man spørger om Ministerlønninger i det Hele taget, saa er for den, som ikke har Formue selv, 6,000 Rd. paa ingen Maade en tilstrækkelig Ministerlønning. Dette skal jeg ikke være bange for at udtale, naar Spørgsmaalet ikke stilles i Forhold til den Enkelte, men i Forhold til hele Stillingen, og derfor fandt jeg, som sagt, at det var en utilbørlig Given efter for Bemærkninger, som utvivlsomt vilde fremkomme,

naar man havde udeluftet de høieste Gager fra Forhøielsen — at det i og for sig ikke gjør Noget fra eller til, om Lønningen er 300 Rd. eller 280 Rd. eller 100 Rd. højere, er en Selvsølge. De Herrer vide Alle meget godt, at det hverken vilde have gjort fra eller til med Vanskeligheden for Loven, om Ministrene ikke havde faaet noget Tillæg. Jeg kom til at begynde ved den øverste Ende. Naar jeg nu gaar ned til den nederste Begyndelse, saa var det mig ganske ufatteligt, hvorledes det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds kunde sige, at Alle vilde faae langt Mindre efter Regjeringsforslaget end efter Ændringsforslaget, saaledes opfattede jeg det ærede Medlem. Naar jeg en Gang gjør en Afbrydelse, saa er det, fordi der er noget overordentlig Trættende ved senere at skulle gaa ind paa væblifikke Feiltagelser. Hvis saadanne Feiltagelser kunne rettes ved et væblifikke indstødt Ord, saa tror jeg, det er ganske naturligt, at man gjør det, og derfor vil jeg sige: hvis det ærede Medlem har Noget at indvende mod min Opfattelse af hans Ord, da han gjorde den Paastand, at det var klart, at efter det Forslag, der var indbragt af ham, vilde de mindre Embedsmænd i en ganske anden Grad faae højere Tillæg, end efter det Forslag, som var indbragt af Regjeringen, saa ønsker jeg, at det ærede Medlem strax gjør Indsigelse; men jeg tror ikke, der skal kunne gjøres Indsigelse imod min Opfattelse af hans Ytring. Hvorledes er da Forholdet? Forholdet er jo dette, at til de første 800 Rd. skulde der gives et Tillæg af 15 Procent. Det Forslag, her er Spørgsmaal om, er den ene Side af Sagen; den anden Side af Sagen er den, at jeg ikke kan finde det rigtigt ikke at tage nogetsomhelst Hensyn til de Tillæg, som allerede allerede vare givne i de sidste Aar, navnlig siden 1870 og 71. Det er altsaa udtalt, at de, for saa vidt de allerede havde faaet Mere end 15 Procent, Intet fik, ellers fik de derimod, hvad der laa mellem de 15 Procent og hvad der allerede tilkom dem; og hvad gaar de ærede Medlemmers Forslag ud paa? Dgfaa at der skal sættes en Grændse, og den er sat ved 20 Procent; men Alle de, der ikke havde faaet, ville efter Regjeringens Forslag have faaet 15 Procent, medens de efter det Forslag, som nu foreligger, ikke ville faae mere end 10 Procent. Hvorledes er det nu muligt at sige, at der efter de ærede Medlemmers Forslag vil tilkomme dem mere end efter Regjeringens Forslag? At det ikke skulde have beredet Forhand-